

påhviler det låneinstitutet at beregne afgiften og drage omsorg for dens indbetaling. Låneinstitutet er ikke berettiget til at udlevere obligationerne, før afgiftsbeløbet er indbetalt, eventuelt ved realisation af obligationerne. Afgiften skal af vedkommende pengeinstitut eller låneinstitut inden 4 uger efter, at udtrækket er sket, indbetales til statskassen. Har et pengeinstitut eller låneinstitut undladt at indeholde afgift, er vedkommende penge- eller låneinstitut over for det offentlige umiddelbart ansvarligt for afgiftens betaling. Afgiften kan ikke fradrages ved opgørelsen af vedkommendes skattepligtige indkomst.“

7. I § 5, stk. 3, der bliver § 5, stk. 4, indsættes i 1. og 2. punktum efter „indkomstbeskatning“ ordene: „henholdsvis afgiftsvarelse“.

8. I § 5, stk. 4, der bliver § 5, stk. 5, ændres „stk. 1-3“ til: „stk. 1-4“.

9. § 5, stk. 5, der bliver § 5, stk. 6, affattes således:

„Stk. 6. Beløb, der er indskudt med virkning for skatteårene 1963-64—1967-68, og som hæves efter udløbet af den i stk. 2 nævnte 5 års frist, skal ikke medregnes i kontohaverens skattepligtige indkomst. Det samme gælder indskudsbeløb, der er indskudt med virkning for de nævnte skatteår, og som hæves efter kontohaverens død.“

10. I § 5 indsættes som nyt stk. 7:

„Stk. 7. Der svares ikke afgift i henhold til stk. 3 af beløb, der er indskudt med virkning for skatteåret 1968-69 eller senere, og som hæves efter udløbet af 5 års perioden, jfr. stk. 3. Det samme gælder indskudsbeløb, der hæves efter kontohaverens død.“

11. § 6, stk. 1, affattes således:

„Stk. 1. Skattelettelse for indskud på kapitalbindingskonti kan ikke indrømmes, såfremt der i den skattepligtige indkomst for det pågældende indkomstår indgår beløb, der er hævet på en tidligere oprettet kapitalbindingskonto, og som er indkomstskattepligtige i medfør af § 5, stk. 2. Skattelettelse for indskud på kapitalbindingskonti i medfør af § 1, stk. 1, for et givet skatteår

kan heller ikke indrømmes, såfremt skatteyderen eller den med ham sambeskattede ægtefælle i det indkomstår, der ligger til grund for skatteåret, har hævet et beløb på en kapitalbindingskonto, hvoraf afgift skal svares i medfør af § 5, stk. 3.“

12. § 6, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Har den pågældende ikke ved ansettelsen af den skattepligtige indkomst opnået fradrag for det hævdede beløb, eller har han ikke opnået skattelettelse i medfør af § 1, finder bestemmelsen i stk. 1 ikke anvendelse.“

13. § 8, 2. punktum, affattes således:

„De nærmere regler herom samt om beregning og afregning af den i § 5, stk. 3, omhandlede afgift fastsættes af finansministeren.“

§ 2.

Bestemmelserne i denne lov har virkning fra og med skatteåret 1968-69.“

Af finansministeren, tiltrådt af et flertal (Egon Jensen, Ove Hansen, Per Hækkerup, Hans Lund, Chr. Rasmussen, Børge Schmidt, Eigil Schytt, Ømann, Aksel Larsen og Arthur Jacobsen):

Til lovforslagets tekst.

2) Teksten affattes således:

„Lov nr. 240 af 8. juni 1966 om indskud på kapitalbindingskonti ophæves, således at der ikke ved skatteansættelsen for skatteåret 1968-69 indrømmes fradrag for indskud på kapitalbindingskonti, der er foretaget den 26. maj 1967 eller senere. Lovens bestemmelser finder fortsat anvendelse på beløb, som er indskudt på kapitalbindingskonti til og med den 25. maj 1967, herunder tilskrevne renter, jfr. § 2, stk. 6.“

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ændringsforslaget tilsigter at bevare den hidtil gældende kapitalbindingsordning med den ændring, at den skattelettelse, som opnås ved kapitalbinding i fem år, fremtidig foreslås givet ved et nedslag i indkomst-